

Sygn. akt **III U 363/22**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – SSO Wojciech Paluch

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Dorota Lichocka

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2022 r. w Tarnobrzegu

na rozprawie

sprawy **W. H.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o ustalenie podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu działalności gospodarczej

na skutek **W. H.**

o d **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

z dnia 4 kwietnia 2022 r. nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż W. H. od dnia 22 czerwca 2021 r. nadal podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawczyni W. H. kwotę 180 zł (słownie: sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt **III U 363/22**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 04.04.2022r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., w oparciu o art. 83 ust. 1 pkt 1, w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2021r. poz. 423 ze zm.) ustalił, że W. H. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 22.06.2021r. Organ rentowy uzasadniał, że w (...) wnioskodawczyni figuruje jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność pod nazwą Zakład (...) m.in. od 01.02.2013r., zgodnie z (...) przeważającą działalnością gospodarczą jest fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne. Organ rentowy wskazał, że za miesiące od 06/2021 do 02/2022 wnioskodawczyni złożyła miesięczne deklaracje rozliczeniowe z wykazaną podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, wskazując konkretne

kwoty. Organ rentowy podnosił, że wnioskodawczynie wypłacono zasiłek chorobowy/opiekuńczy: od 11.08.2021r. do 31.08.2021r., od 09.09.2021r. do 30.10.2021r., od 02.11.2021r. do 19.11.2021r., od 22.11.2021r. do 26.11.2021r., od 29.11.2021r. do 05.12.2021r. W ZUS przedłożono dokumentację celem wypłaty świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w okresach: od 06.12.2021r. do 12.12.2021r., od 20.12.2021r. do 31.12.2021r., od 03.01.2022r. do 07.01.2022r. oraz od 14.01.2022r. do 28.03.2022r.

Organ rentowy wywodził, że w okresie od 22.06.2021r. wnioskodawczynie zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i ubezpieczenia zdrowotnego - była nieobecna w pracy z powodu choroby w okresach od 11.08.2021r. do 31.08.2021r., od 09.09.2021r. do 30.10.2021r., od 02.11.2021r. do 19.11.2021r., od 22.11.2021r. do 26.11.2021r., od 29.11.2021r. do 12.12.2021r., od 20.12.2021r. do 31.12.2021r., od 03.01.2022r. do 07.01.2022r. oraz od 14.01.2022r. do 28.03.2022r. Tym samym w okresie od 22.06.2021r. formalnie wnioskodawczynie powróciła do prowadzenia działalności gospodarczej przez 79 dni (w tym 2 dni święta) z całego okresu 9 miesięcy zgłoszonego wykonywania działalności gospodarczej po okresie przebywania na zasiłku macierzyńskim. Z zestawienia przychodów za poszczególne miesiące od 22.06.2021r. wynika, że wnioskodawczynie wykonywała usługi związane z działalnością przez 58 dni. Analiza poszczególnych miesięcy od 22.06.2021r. wykazała, że wnioskodawczynie uzyskiwała dochód znacznie niższy od minimalnego wynagrodzenia za pracę lub wyłącznie stratę. W ocenie ZUS nie sposób przyjąć, że wnioskodawczynie prowadziła działalność gospodarczą w sposób ciągły, zawodowy i zarobkowy. Podjęte przez wnioskodawczynię czynności legalizujące działalność gospodarczą (wpis do ewidencji o wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej i zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych) zostały dokonane jedynie w celu skorzystania z prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego, do których wnioskodawczynie nie miałyby prawa bez podlegania ubezpieczeniu chorobowemu.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła W. H., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, iż podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od 22.06.2021r. do chwili obecnej. Podnosiła, że od 2000r. świadczy usługi fryzjerskie w formie salonu fryzjerskiego, od ponad 22 lat (z 8 miesięczną przerwą) profilem działalności gospodarczej były usługi fryzjerskie i pozostałe zabiegi kosmetyczne sklasyfikowane wg (...) 96.02.Z, od 2013r. świadczy usługi w formie mobilnej. Ubezpieczona wskazała, że w dniu (...) urodziła córkę i do 21.06.2021r. przebywała na zasiłku macierzyńskim, następnie dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych (w tym do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego) i ubezpieczenia zdrowotnego od 22.06.2021r. Argumentowała, że w sierpniu 2021r. w związku z bólem w odcinku lędźwiowym nie była w stanie pracować i została skierowana na rehabilitację, a następnie do poradni reumatologicznej gdzie podjęła leczenie. Obecnie nadal odbywa wizyty kontrolne, w lutym 2022r. zakończyła kolejną rehabilitację. W grudniu 2021r. odwołująca wraz z mężem zachorowali na (...)19, izolacja zakończyła się 18.12.2021r. Odwołująca podnosiła, że – jak wskazał organ rentowy - w okresie od czerwca 2021r. do stycznia 2022r. przepracowała 79 dni osiągając przychód ok. 6 796zł, co znaczy, że średnio osiągnęła przychód około 100 zł dziennie. Wywodziła, że łączy pracę zawodową z wychowaniem trójki małoletnich dzieci, trudno więc jej zarzucić, iż korzysta z opieki nad małoletnimi dziećmi w czasie ich choroby – zasiłek opiekuńczy jest rekompensatą za opiekę w czasie choroby dziecka. Odwołująca argumentowała, że nie miała wpływu na swój stan zdrowia, pandemię koronawirusa czy choroby swoich dzieci. Fakt, iż w okresie od czerwca 2021r. do stycznia 2022r. osiągała niski dochód albo ponosiła stratę nie może być wyłączną przesłanką ustalenia, że prowadziła działalność gospodarczą dla pozorów. Nawet przynoszenie strat przez daną działalność zarówno przejściowo jak i w dłuższych okresach, nie pozbawia jej statusu działalności gospodarczej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie oraz zasądzenie od ubezpieczonej na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy podnosił, że okres po powrocie z zasiłku macierzyńskiego, tj. od 22.06.2021r. jest nacechowany korzystaniem z licznych zwolnień lekarskich z powodu choroby lub opieki nad dzieckiem. Zdaniem ZUS nie sposób przyjąć, że celem wnioskodawczynie było rzeczywiste prowadzenie działalności gospodarczej w okresie od 22.06.2021r., podjęte czynności w żadnym razie nie spełniały cech jakie działalność gospodarcza powinna spełniać, tj. zarobkowy charakter, zorganizowany i ciągły sposób wykonywania działalności gospodarczej. Organ rentowy argumentował, że prowadzona przez odwołującą

działalność przynosiła znikome zyski, które nie mogły zaspokoić potrzeb rodziny i takiej działalności nie można przypisać charakteru zarobkowego.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych,

ustalił i zważył co następuje:

Wnioskodawczyni W. H., urodzona (...), ukończyła (...) Szkołę Zawodową o kierunku fryzjer. Jeszcze w 2000r. rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej w formie „stacjonarnej” zakładu fryzjerskiego. Po okresie pobierania zasiłku macierzyńskiego w związku z narodzinami drugiej córki wnioskodawczyni zdecydowała, że bardziej opłacalną formą prowadzenia działalności będą „mobilne” usługi fryzjerskie i w tej formie odwołującą prowadzi działalność gospodarczą od 2013r. Wnioskodawczyni podlega opodatkowaniu w formie karty podatkowej o stałej stawce miesięcznej w wysokości 152,00zł (pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego, akta ZUS), odprowadza składki od minimalnej dopuszczalnej podstawy wymiaru składek. Na kosmetyki, środki dezynfekcji i przybory jednorazowe wydaje maksymalnie do 400 zł miesięcznie. Samochód którym dojeżdża do klientów jest wykorzystywany w również w celach osobistych, niezwiązanych z działalnością gospodarczą.

Wnioskodawczyni kontaktuje się z klientami telefonicznie i ustala termin strzyżenia z kilkudniowym wyprzedzeniem, zazwyczaj wykonuje strzyżenie w godzinach popołudniowych (jedynie wyjątkowo w godzinach przedpołudniowych). Często w trakcie jednego terminu wykonuje kilka strzyżeń. Potrzebny do strzyżenia sprzęt (maszynkę, nożyczki) oraz inne materiały (w tym kosmetyki, środki do dezynfekcji, peleryny fryzjerskie oraz zakładane pod nie jednorazowe kołnierzyki) przechowuje w samochodzie. Koszty usługi strzyżenia męskiego, jak również golenia i strzyżenia brody wynoszą po 35 zł (wraz z dojazdem). Odwołująca ponadto modeluje damskie fryzury oraz za co najmniej podwójną opłatę wykonuje strzyżenie okolicznościowe.

W czasie świadczenia usług w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dziećmi opiekuje się jej mąż bądź mama wnioskodawczyni, zamieszkująca w T..

Wnioskodawczyni z uwagi na istniejące u niej schorzenia skutkujące okresową niezdolnością do pracy oraz ze względu na konieczność opieki nad dziećmi nie prowadziła działalności gospodarczej w okresach: od 11.08.2021r. do 31.08.2021r., od 09.09.2021r. do 30.10.2021r., od 02.11.2021r. do 19.11.2021r., od 22.11.2021r. od 26.11.2021r., od 29.11.2021r. do 12.12.2021r., od 20.12.2021r. do 31.12.2021r., od 03.01.2022r. do 07.01.2022r. oraz od 14.01.2022r. do 28.03.2022r., ponadto przebywała w izolacji domowej od 09.12.2021r. do 18.12.2021r. (informacja Centrum e - (...), k. 33 akt sprawy). Odwołująca cierpi m.in. na schorzenia natury reumatologicznej – koksartrozę, gonartrozę czy inne choroby krążka międzykręgowego (zaświadczenia, k. 12-19 akt sprawy), korzystała z usług fizjoterapii w roku 2022 (potwierdzenia przelewów, k. 34-38 akt sprawy, zeznania odwołującej).

Wnioskodawczyni uzyskiwała z prowadzonej działalności następujące przychody: czerwiec 2021r. – 1 135,00 zł, lipiec 2021r. – 2 721,00 zł, sierpień 2021r. – 1 085,00 zł, wrzesień 2021r. - 875,00 zł, październik 2021r. - 0,00 zł, listopad 2021r. - 200,00 zł, grudzień 2021r. - 0,00 zł, styczeń 2022r. - 780,00 zł, kwiecień - 6 350,00zł, maj - 5 150,00zł, czerwiec - 4 190,00zł (wydruki z księgi przychodów i rozchodów, akta rentowe oraz k. 89-90 akt sprawy).

/Dowód: - dokumenty zalegające w aktach rentowych i aktach sądowych dot. wnioskodawczyni, zeznania świadków A. H., A. K., S. P., M. P., K. C., W. M., K. P., S. Ć. oraz zeznania wnioskodawczyni złożone w trybie art. 299 w zw. z art. 304 k.p.c. na rozprawie w dniu 05.07.2022r./

Zgodnie z art. 6 ust. pkt 5 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2022r. poz. 1009 t.j.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 12 ust. 1).

Stosownie do art. 8 ust. 6 powołanej wyżej ustawy, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z wyjątkiem ust. 6a.

W myśl przepisu art. 13 ust. 4 powołanej ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność, z wyłączeniem osób, o których mowa w pkt 4a i 4b - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie art. 36aa oraz przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Odwołanie W. H. zasługiwało na uwzględnienie.

Na rozprawie w dniu 05.07.2022r. Sąd postanowił pominąć zawnioskowany przez organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie dowód z zeznań świadka S. M. w oparciu o art. 235² § 1 pkt 5 k.p.c. Na rozprawie wnioskodawczyni wyjaśniła, że świadek S. M. to jej rodzony ojciec, jest człowiekiem schorowanym po przebytych udarach i to on poinformował wnioskodawczynię, że ze względów zdrowotnych nie może stawić się na rozprawę do Sądu. Podkreśliła, że świadek może jedynie potwierdzić, że wnioskodawczyni go strzygła. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że dowód ten zmierzał jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania.

Spór w niniejszej sprawie sprowadził się do rozstrzygnięcia, czy W. H. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 22.06.2021r.

Mając na uwadze przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe stwierdzić należy, w ocenie Sądu, że w spornym okresie od dnia 22.06.2021r. wnioskodawczyni podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu.

Za powyższym stwierdzeniem przemawiają złożone w niniejszej sprawie zeznania świadków A. H., A. K., S. P., M. P., K. C., W. M., K. P., S. Ć. oraz zeznania wnioskodawczyni złożone w trybie art. 299 w zw. z art. 304 k.p.c. na rozprawie w dniu 05.07.2022r. Powyższe zeznania są bowiem szczerze, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójną całość. Znajdują również poparcie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym. Z zeznań wskazanych świadków wynika, że odwołująca W. H. w sposób ciągły prowadziła działalność gospodarczą w spornym okresie od dnia 22.06.2021r.

Świadek A. H. (mąż wnioskodawczyni) zeznał, że wnioskodawczyni jeszcze gdy pracowała w stacjonarnym zakładzie fryzjerskim uprzedzała swoich klientów, że po powrocie z urlopu macierzyńskiego będzie świadczyć usługi fryzjerskie dojeżdżając do domów klientów. Z zakładu fryzjerskiego zabrała część maszynek, nożyc i innych przyborów fryzjerskich, które były jej własnością. W ocenie świadka odwołująca nie musi się specjalnie promować czy reklamować swojej działalności, bo działa w branży fryzjerskiej ponad 20 lat i ma renomę wśród klientów. Zeznał, że żona ustalała zazwyczaj godziny popołudniowe.

Świadek A. K. zeznał, że korzystał z usług fryzjerskich wnioskodawczyni w lipcu lub w sierpniu ubiegłego roku oraz na przełomie marca lub kwietnia tego roku, umawiał się z wnioskodawczynią na strzyżenie w godzinach popołudniowych. Zeznał, że wnioskodawczyni przyjeżdżała do niego do domu, przywoziła ze sobą maszynkę, nożyczki i cały zestaw do stylizacji włosów tj. kosmetyki fryzjerskie i wykonywała strzyżenie włosów, za które płacił 25 zł. Świadek zeznał, że polecił usługi odwołującej swojemu koledze.

Świadek S. P. zeznał, że około dwa lata temu zaczął korzystać z usług fryzjerskich wnioskodawczyni, usługi fryzjerskie odwołującej poleciła mu jego żona. Zeznał, że wnioskodawczyni przyjeżdżała do domu świadka w godzinach popołudniowych i strzygła włosy świadkowi oraz dwójce jego synów. Zeznał, że ubezpieczona przywoziła ze sobą maszynki, nożyce i cały sprzęt potrzebny jej do strzyżenia.

Świadek M. P. zeznała, że osobiście korzystała z usług wnioskodawczynie przed Ś. Wielkanocnymi w kwietniu 2022r. Zeznała, że wnioskodawczynie jak przyjeżdżała do świadka, to strzygła całą jej rodzinę (świadka, jej męża oraz syna), strzyżenie kosztowało u wnioskodawczynie 25 zł. Zeznała, że poleciła usługi wnioskodawczynie swoim znajomym.

Świadek B. P. zeznał, że korzystał z usług fryzjerskich przy okazji wtedy jak wnioskodawczynie przyjeżdżała do domu jego mamy. Zeznał, że był zadowolony z usług odwołującej. Zeznał, że wnioskodawczynie przywoziła ze sobą cały osprzęt, kosmetyki i robiła mu taką fryzurę jak sobie życzył. Zeznał, że wnioskodawczynie strzygła go w godzinach popołudniowych.

Świadek K. C. zeznał, że wnioskodawczynie przyjechała na umówioną godzinę popołudniową, przywoziła ze sobą pelerynę fryzjerską oraz cały osprzęt i ostrzygła świadka tak jak sobie zażyczył. Zeznał, że płacił 25 zł za strzyżenie i 10 zł za dojazd do domu.

Świadek W. M. zeznał, że od kilkunastu lat jest klientem wnioskodawczynie, strzygł się u niej jeszcze w jej zakładzie stacjonarnym, później korzystał z mobilnych usług fryzjerskich odwołującej. Zeznał, że jak wnioskodawczynie przyjeżdża do domu świadka, to strzyże również jego dwóch siostrzeńców. W ocenie świadka wnioskodawczynie jest dobrą fryzjerką, ma renomę już od kilkunastu lat.

Świadek K. P. zeznała, że gdy wnioskodawczynie przyjeżdżała strzygła brata świadka i jej synów, przy okazji świadek prosiła również żeby odwołująca skróciła jej grzywkę. Zeznała, że płaciła po 25 zł za strzyżenie każdego z synów i 10 zł za dojazd. Świadek zeznała, że jest zadowolona z usług wnioskodawczynie i poleca ją swoim znajomym.

Świadek S. Ć. zeznał, że korzysta z usług fryzjerskich wnioskodawczynie od 10 lat. Zeznał, że wnioskodawczynie przyjeżdżała w godzinach popołudniowych, przywoziła ze sobą pelerynę fryzjerską, nożyczki, maszynki i inne akcesoria fryzjerskie, za usługę strzyżenia płacił 25 zł.

Sąd zważył, że dana działalność jest zarobkowa, jeżeli jest prowadzona w celu osiągnięcia dochodu (zarobku) rozumianego jako nadwyżka przychodów nad poniesionymi kosztami, jednakże przynoszenie strat przez daną działalność (zarówno przejściowo, jak i w dłuższych okresach) nie pozbawia jej statusu działalności gospodarczej. Należy bowiem liczyć się z możliwością nieuzyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, czyli poniesienia straty. Tym samym o zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar jego osiągnięcia (cel). Ciągłość jako cecha działalności gospodarczej oznacza zamiar podmiotu podejmującego i wykonującego działalność gospodarczą, objawiający się w pewnej metodzie postępowania (powtarzalność czynności) właściwej rodzajowi działalności gospodarczej. Nie oznacza to oczywiście utożsamiania ciągłości z koniecznością wykonywania działalności gospodarczej bez przerwy. Z punktu widzenia ciągłości działalności gospodarczej istotny jednak staje się zamiar powtarzalności określonych czynności w celu osiągnięcia dochodu (vide: A. P., S. K., Podejmowanie działalności gospodarczej w świetle regulacji prawnych, B.-G. 2005, s. 37, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 25.02.2016r. sygn. III AUa 1654/15, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12.12.2014r. sygn. III AUa 878/14).

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, w ocenie Sądu, że wnioskodawczynie podejmowała działania mające na celu dalsze prowadzenie działalności gospodarczej. Nie ulega wątpliwości Sądu, że zamiarem wnioskodawczynie jest dalsze, ciągłe prowadzenie dotychczasowej działalności gospodarczej i uzyskiwanie z tego tytułu dochodu. Jakkolwiek w okresie czerwiec 2021r. – styczeń 2022r. faktycznie odwołująca nie uzyskiwała znaczących przychodów, w kolejnym okresie kwiecień – czerwiec 2022r. uzyskiwała przychody: kwiecień - 6 350,00zł, maj - 5 150,00zł, czerwiec - 4 190,00zł. Przyczyny uzasadniające przerwy w prowadzeniu działalności (istniejące u odwołującej schorzenia skutkujące okresową niezdolnością do pracy oraz konieczność opieki nad dziećmi) nie były kwestionowane przez organ rentowy. U wnioskodawczynie stwierdzano istnienie schorzeń natury reumatologicznej – koksartrozę, gonartrozę czy inne choroby krążka międzykręgowego (zaświadczenia, k. 12-19 akt sprawy) - jak wskazywała ubezpieczona przy strzyżeniu musi pracować w pozycji stojącej, wymuszonej, przy odpowiednim nachyleniu. Niemożność prowadzenia działalności gospodarczej z uwagi na wskazane wyżej okoliczności w sposób

oczywisty rzutuje na wysokość uzyskiwanego przychodu w poszczególnych miesiącach. Okoliczność występowania przerw w prowadzeniu działalności gospodarczej i uzyskiwania okresowo niewielkiego przychodu nie pozbawia jej statusu działalności gospodarczej. Odprowadzane przez odwołującą przez ponad 20 lat składki miały na celu między innymi zabezpieczenie wnioskodawczynie właśnie w sytuacji niemożności prowadzenia działalności gospodarczej z uwagi na stan zdrowia czy opiekę nad chorymi dziećmi. Podkreślić również należy, że Wnioskodawczynie zadeklarowała podstawę wymiaru składek w najniższej możliwej wysokości i podlega opodatkowaniu w formie karty podatkowej o stałej stawce miesięcznej w wysokości 152,00zł. Mając na uwadze powyższe okoliczności argument ZUS o podjęciu przez wnioskodawczynię czynności legalizujących działalność gospodarczą jedynie w celu skorzystania z prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego jawił się jako chybiony.

Mając powyższe na względzie Sąd, w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż ustalił że W. H. od dnia 22.06.2021r. nadal podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (pkt I wyroku).

W punkcie II wyroku Sąd, w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r. poz. 265 t.j.), zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawczynie W. H. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.